

ikke vovede at gøre Formanden imod ved at forlænge Debatten, og dels var den højtærede Finansminister den Gang saa tilknappet, at det var vanskeligt at faa noget Svar fra ham; maaske vil han nu være mere aaben, jeg begriber i hvert Fald ikke, hvorfor han skulde være reserveret i sine Svar. Jeg spurgte den Gang den højtærede Finansminister om, hvorledes Finansministeriets Stilling var til Nationalbanken, hvilken Gæld Finansministeriet havde til Nationalbanken, det, man kan kalde den egentlige Kassegæld. Det er jo nemlig tilladt Finansministeriet at overtrække sin Konto i Nationalbanken og stifte en Art midlertidige Laan der, og dette er sket paa det, man kalder Varekontoen. Den højtærede Finansminister ved lige saa godt som jeg, hvad man skal trække fra, naar man taler om den øjeblikkelige Gæld til Nationalbanken, for det er meget muligt, at der er Værdier at føre i Modregning, som i Virkeligheden gør, at der ingen Gæld er. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Finansminister udtrykte noget lignende den Gang. Det er ganske rigtigt, og der kan endda i Øjeblikket være større Værdier end før, men imidlertid faar den højtærede Finansminister hver Dag en Opgørelse over Statskassens Gæld til Nationalbanken, og jeg spørger naturligvis ikke om Beløbet paa Hundredu-sinder, men paa en Million eller saa. Det maa den højtærede Finansminister vide, da han hver Dag ser Tallene. Og i denne Sammenhæng vil jeg gerne, fordi det øjen-synlig er noget, der kan paavirke Statskassens Stilling, spørge, hvorledes er Stillingen overfor Statsbanerne? Hvad skylder Statsbanerne for Øjeblikket Statskas-sen? Spørgsmaalet maa have noget at gøre med det, som vel vil blive diskuteret i Folketinget i disse Dage; Statens Kul-indkøb, og det kan være overmaade op-lysende til Forstaaelse af den økonomiske Tilstand.

Jeg vil endnu gerne spørge den højtærede Finansminister, da dette har noget at gøre med Nationalbankens Stilling til Finansministeriet, om det sidste Dollarlaan er taget hjem. Efter at de 65 Millioner Guldmærk er betalte, er der endnu et meget stort Beløb tilbage. Er dette taget hjem? For hvis det ikke er taget hjem, synes det hver Dag at forringes, dersom man tager det i Kronemønt, eftersom Dollars falder hver Dag. Det vilde dog være af Betydning for os, mener jeg, at faa op-lyst, hvorledes den højtærede Finansmini-ster ser paa dette.

Da jeg har ham for mig, maa jeg endnu gøre ham et Spørgsmaal, som jeg synes egentlig er af ikke ringe Betydning. Jeg finder i Folketingets Finansudvalgs Betænkning, Spalte 171, at Staten i Øjeblikket skylder, har en Gæld til Store nordiske Telegrafskab af et saa stort Beløb som 8 600 000 Kr. Maa jeg spørge, hvorledes gaar det til? Jeg kan ikke se nogen Mulighed for, at Staten har kunnet laane af Store nordiske Telegrafskab uden Lovhjemmel, og jeg kender ingen Lovhjemmel for dette. Staten kan laane af Nationalbanken. Jeg ved, at det er man enedes om, og at en tidligere Finansminister har faaet en Bemyndigelse dertil af begge Finansudvalg, i Virkeligheden af Rigsdagen, men Finansministeren har ingen Bemyndigelse til at laane andre Steder, heller ikke hos et eller andet Telegrafskab, Handelsselskab eller andet Selskab, Rederi, eller hvad det kan være, uden Lovhjemmel, og jeg har ikke hørt noget om, at der er givet Lovhjemmel til et nyt Statslaan paa 8 600 000 Kr. Jeg kan ikke se rettere, end at det er et Statslaan. Jeg vilde være Finansministeren taknemmelig, om han oplyste mig og Rigsdagen om, hvorledes han har kunnet gaa til et saadant Laan.

Om selve Lovforslaget har jeg endnu nogle ganske faa Bemærkninger at gøre. Først en formel Bemærkning. Der staar i § 11, hvad ogsaa andre har berørt, at der ansættes 3 Direktører, der beskikkes af Kongen, dog ikke som Embedsmænd. Ordet „Embedsmænd“ har ikke mere nogen Lovkarakter, ikke mere nogen Stilling i vort Lovsprog efter Loven af 12. September 1919. Den kender ikke mere Begrebet „Embedsmænd“. Vi kender Begrebet „Statstjenestemænd“, og det er defineret i Statstjenestemandsløven i en af de første Paragraffer. Man har ikke mere Embedsmænd; de var netop Modsætningen til Bestillingsmænd, havde fast Løn, Pension o. s. v. Nu kender vi kun Begrebet Tjenestemænd. Her maa ske en Rettelse.

Jeg erfarer nu, at Sagen skal i Udvalg, og saa vil Lønsørgsmaalet ogsaa blive taget op til Behandling. Der er derfor ikke nogen Grund til at sige noget derom. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man maa sætte disse Lønninger i Forhold til, hvad Tjenestemænd i lignende Stillinger oppebærer. Jeg vil kun sige, at der er et vist Misforhold mellem de Forhøjelser, der her foreslaas ydet de forskel-lige Tjenestemænd i Hypotekbanken. Der er for mig noget næsten komisk i, at Til-